

Sommer 1901

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Thora Constantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Brevet er udateret. Indholdet relaterer sig til to breve den 3.9.1901 og Efterår 1901, hvor Olivia Holm-Møller omtaler perspektivtegningerne til Kunstakademiet. Nærværende brev må være skrevet forinden.

Mentioned people:

Signe Constantin-Hansen

David Jensen Sønderriis

Else Marie Jensen Westergaard

Kristiane Konstantin-Hansen

Ejner Olsen Kelleris

Else Riis Jensen

Jens Riis Pedersen Jensen

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kære Thora! Nu føler jeg Lyst og Trang og Lejlighed til at give et lille Udtryk for vort etaarsgamle Bekendtskab. At Skriften blir daarlig og Stilen daarligere maa du undskylde, for jeg ligger paa Maven ude paa Græsplænen - blir fyldt med saa mange Indtryk, som jeg ikke her kan give Udtryk - saa det blir Kludder altsammen, men Tanken er meget god.

Tak for dit sidste rare Brev, hvoraf jeg med Glæde ser, hvad jeg før har mærket, at Bekendtskabet er blevet Venskab, revner dette ogsaa med et Knald, saa har ialfald jeg haft meget meget ud deraf. Et Aar er jo ogsaa lang, lang Tid for saadan noget at holde. Men en Maaned til skal det jo holde endnu, da jeg ikke har faaet nogen Opsigelse og heller ikke givet nogen, altsaa hver Dag skal tale med Dem og saa velsagtens ikke kan lade være med at forgude Dem. Men Thora, hvorfor skriver du, at du ikke har oplevet at blive føjet af mig i noget? Det kan du da ikke mene, jeg mindes da en lang Kæde af lutter Føjeligheder fra min Side. - Forresten har jeg mange gode Forsætter og en hel Del Forventningsglæde, naar jeg tænker paa min nye Værdighed som Deres Terne. - Det er et forførdeligt morsomt Brev Deres det sidste, alt det Børnevøvl De dog har haft!

Og saa Knudsen som ikke kom! - enten er hans Begejstring meget hurtig gaaet over, eller ogsaa er han blevet meget lang i Ansigtet ved at finde Fuglen fløjet, da han kom, begge Dele kan jeg udmærket godt tænke mig. Men De lider vist ikke jeg siger saadant noget - eller noget som helst andet - om det. Hvad raver det mig! De skrev om Jens Riis Brødre - maa jeg ikke, med min aller bønligste Stemme "be om den ene"? Men ikke David, for der er noget, jeg ikke kan lide, ved hans store "Formand".

Nu har jeg været her hjemme 14 Dage og rejser næste Fredag til København. Jeg har haft en Flidsperiode, men den er de sidste Dage saa aldeles borte, at jeg ikke forstaar, hvordan det skal gaa. Min Perspektivopgaver har jeg saagodtsom ikke rørt og jeg har en meget stærk Mistanke om, at de ikke blir færdige - men hvad, jeg faar jo da sagtens heler ikke alt antaget, og saa er det jo for saa vidt ogsaa det samme, saa haster det jo ikke saa haardt. Jeg har modeleret et Hoved af min lille Søster, det er godt men ikke

videre udført, maaske indleverer jeg det, men jeg er temmelig sikker paa at faa det kaseret. Jeg maatte jo holde op, for at det kunde tørres, har kun arbejdet paa det i 17 Timer.

I onsdags blev min Svigerinde begravet, "Gildet" stod her og vi har ogsaa deres lile 1½ Aar gamle Barn, en meget sød lille Pige. Der er saamæn ingen Sorg, for hun Afdøde var mildes talt gyselig, men det er aldeles forfærdeligt at se, hvor lidt et Menneske savnes - og det endda en Hustru og Moder. Kære Venner sikken Komediespil, en hel Hærskare af sørgende Mennesker, som aldeles ikke kender den Afdøde, men som sørgede med den sørgende Mand, som aldeles ikke sørgede. Og saa Præstens trøstende og medfølelse Tale! man kan "brække sig" over det hele, og saa bagefter Takken for den store Deltagelse i den store Sorg.

Kære lille Thora! Nu har jeg læst dit Brev igen, og kan ikke lade være med at sammenligne, du tager alting saa kønt, mens alt i mine Øjne blir saa stygt og forfærdeligt, tror du det er en Sygdom i Øjet, eller er det, jeg ser, virkelig meget værre end alt andet og alle andre. Her er jo virkelig meget rart, hyggeligt og dejligt, det siger alle. Vi har haft Feriegæster hele Tiden mens jeg har været hjemme, - Liv og Lystighed.

Skagensturen var dejlig, kan du tro, og jeg fik dit Brev paa Vejen derop. Men nu længes jeg efter rigtigt Arbejde igen, desværre maa jeg jo nok den første Maaned døje Professor Alexander's Selskab - Guderne give mig lidt Taalmod! Til Novemberindlevering skal jeg helst helt antages, og da vil jeg bede Guderne om at fri mig for at blive som alle de andre deroppe paa Akademiet. - Ja, du kan nok ikke heraf mærke, at jeg i Dag har været i Kirke og hørt om Farisæren og Tolderen, men jeg vil ganske stille hviske dig noget Thora: "Jeg har virkelig af mit ganske Hjærte "noget imod" at blive som Tolderen!" Og jeg indrømmer, at der er meget af en Farisæer i mig, og jeg havde den største Lyst til, da han (Præsten) skildrede en saadan, at rejse mig op og "bukke" rundt til alle Sider, som en der blir præsenteret, men jeg gjorde det bare ikke for til mine andre Dyder hører ogsaa Fejghed og saa Frygten for at "gøre Familien Skam".

Farvel Thora! jeg sludrer vist for meget, du har jo saa travlt, men hvad skal jeg en Søndag Eftermiddag, naar jeg mangler Energi og har Lyst at skrive til dig.

Kan du nu læse mellem Linierne det rare, jeg ville have

skrevet, saa viser det mere end alt andet dit gode
Hjærte. Mange Hilsener til Signe og Ejnar!
Din Oliv.
Rejser I om ad Aagaard saa hils!

[venstre margen]
Jeg synes jo da [ulæselig]
Tider alt er dejlig, men
naar jeg er ugidelig saa
rabler det.

En rigtig inderlig Tak Thora for det Aar som gik! Jeg tænker
mig meget tit i denne Tid et Aar tilbage. Det Aar har lært mig
meget meget synes jeg.
Dette er nok "et miglignende Brev"
Hilsen til Kristiane,
Margrete og Else Marie
og Else!

Kære Thor! Du føler i Lyset og Trængsel og Lighed her
at give et lille Udtryk for mit daarsgaaende Bekendtskab. At
skilten her har et glædeligt daarligen naar du gælder, for
i diges paa Mærke inde paa Græsplanen - Her fyldt med saa
mange Indtryk, som i ikke her kan give Udtryk - saa det her
klæder alle men, mere tænke i meget god.
Tak for det sidste var Brev, hvorefter i med Glæde ser, hvad i
for her marker, at Bekendtskab et stort Venskab, rummer
dette ogsaa med et Kvald, saa her ialfald i Kraft meget
meget ud deraf. Et Brev er i ogsaa lang, lang Tid for
saa dan noget at holde. Men en Maanedes Tid skal
det i holde endnu, da i ikke her faar nogen Oplysning
og heller ikke gæst nogen, altsaa hvor Dag skal tale med
Dem og saa vil ogsaa ikke ~~ikke~~ kan lade os at forgiude
dem. Men Thor, hvorfor skriver du, at du ikke her oplever
at blive fjerd at mig i noget? Det kan du da ikke mene,
i minde da en lang Kede af Litter og Følgelighed for min
Side. - Forstæn her i mange gode Forsølle og en hel Del
forventnings glæde, naar i lader paa min nye Vordighed som
Dens Tæne. - Det er i forstædelt morskant Brev Dens
det sidste, at det Børnerøvel De dog har Kraft!
Og saa kan du som ikke kom! - Litter er hans Begynder
meget hurtigt gaaet over, det ogsaa er han blevet meget
lang i den Tid og at finde Fuglen fløj, da han kom,
bage De kan i udmærket godt lade mig. Men De lide vist

ikke j. siger saadant noget - der noget som helst undgaaet - men
det. Hvad saar det mig! De skov om Jens Piss Brøder - men
is ikke, med min alle bøitlige Læmme, "be om den ene".
Men ikke David for det i noget, is ikke kan lide, ved hans
stør Formand?

Vi har i vort her byrumme 14 Dage og vider næste Fredag til
Hibenthorpe. J. har haft en Fledperiode, men den er de sidste
Dage saa aldeles borte, at is ikke forstaa, hvordan det skal
gaa. Min Perspektivopgave har i saagodt som ikke vort
og is har en meget stærk Mislaug om, at de ikke bli
fordre - men hvad is faar jo da sagkens helte ikke all
andagt, og saa er det jo for saa vidt opgaaet det saamest,
saa har de det jo ikke saa haardt. J. har modeleret et
Hoved af min lille Pige, som det er godt men ikke
viden udført, maaske indlen is det, men is er temmelig sikker
paa at faa det korrekt. J. maatte jo holde op, for at det
skinde tørrer, har him arbejdet paa det i et Par.

I Onsdags blev min Fingers inde begyndt, Billedet stod her og
vi har ogsaa deres lille 1 1/2 den gamle Børn, en meget sød lille Pige.
Det er saamæn ingen Sog, for him var mildes lalt gyselig, men
det er aldeles forførdet at se, hvor lidt et Menneske samer - og der
vilde en Hustru og Møder. Kon Vines sikker Komediespil,
en hel Korskate af sørgende Mennesker, som aldeles ikke kunde
den Afdrø, men som sørgede med den sørgende Mand, som aldeles
ikke sørgede. Og saa Præstens brøstende og medfølende Tale!
man kan "brække sig" om det hele, og saa begynder Takken

for den store Deltagelse i den store Sag.

Men lille Thora! Min her er det som igrav, og kan ikke lade være med at sammenligne, du ligger alene saa højt, mens alle i min Gave blev saa skyet og forfødet, hvor du det er en Lygdom i sigt, alle er det, især, virkelig meget som end alle andet og alle andre.

Her er virkelig meget vist, hyggeligt og dygt, det siger alle. Vi har haft Frederiks hele Tid, men i har vist ligesom en, - Liv og dygtighed.

Skagstrøm er dygt, kan du tro, og især det som gaaer
Vejr drop. Men nu løses i efter noget døde væn,
derom man især nok den første Maaned døde Professor
Alexanders Selskab - Gudene give mig lidt Tælmød!
Et Normbændler, skal i helst helt anlages, og da vil
i både Gudene om at for mig for at blive som alle de
andre dropper fra Akademiet. - Ja, du kan nok ikke
kræve mere, at i i Dag har vist i kine og kint om Færd og
Færd, men i vil ganske stilet kiste dig noget Thora:
I har vist af mig ganske Hjerte noget ind at blive som
Toderen! Og i indvinder, at der er meget af en Færd i
mig, og i havde den største Lykke til, da han (Prosten) skildrede
en saadan, at rige mig op og brikke minde til alle
Leder, som en der blev presenteret, men i gjorde det bare ikke
for til mine andre Gyde blev ogsaa Fyghed og saa Fyghen
for at gøre Familien Thora.

Frøel Thore! is sliden vist for meget, du har jo saa godt,
men hvad skal is en Fredag Eftermiddag, naar is mangler
Kraeger og her Lyet at skrive til dig.

Kan du mig lase mellem Linierne det som is vilde have
skrevet, saa naar det naar end alt andet det gode
Hjerte. Mange Hilsener til Signe og Rinas!

Din Olav.

Repis You ad dogard saa hils!.

Bygningen i den
fjerde etage af 12, naar
man is i sig selv
med sig!

En og indsky Tak Thore for det som som jeg har læst
mig meget til i denne tid at det vilbøge. Det der har læst mig
meget meget, ~~_____~~ og det is

Dette et nok et mig kjærlige Brv.

Hilse til Kristiane
Margrethe og Ole-Mor
og Else!